

Πέθανε ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΑΡΙΔΗΜΟΣ

Πέθανε στις 3 Απρίλη στην κλινική «Αθήναιον» όπου νοσηλευόταν ο μεγάλος Καραγκιοζοπαίκτης Γιώργος Χαρίδημος, ύστερα από σκληρή μάχη με τον καρκίνο.

Γιος του επίσης μεγάλου Καραγκιοζοπαίκτη Χρήστου Χαρίτου - Χαρίδημου, γεννήθηκε στην Κηφισιά το 1924, όπου σε ηλικία 18 χρονών πρωτοπαίζει στο Χατζηκυριάκειο το 1942 στο καφενείο «Πανελλήνιον». Εκεί μετά την κατοχή, φτιάχνει και το πρώτο του «μαντράκι».

Το 1943 και '44 εργάστηκε με τον πατέρα του στο Θέατρο ΕΡΜΗΣ. Το 1957 εγκαθίσταται στο κινηματοθέατρο «ΦΡΥΝΗ» στην Νεάπολη.

Το 1959 τον βρίσκουμε να παίζει στην συνοικία ΑΠΟΛΛΩΝ στα Καμίνια.

Συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Η ΑΠΟΨΗ ΜΑΣ

Νομίζουμε ότι ήταν λάθος έως μικροψυχία του Αργύρη Αθανασίου να μην επιτρέψει στον πρόεδρο του Σωματείου κο Πάνο Καπετανίδη να απευθύνει τον ύστατο χαιρετισμό στον Γ. Χαρίδημο εκ μέρους του Σωματείου.

Ο Πρόεδρος δεν εκφράζει τον εαυτό του αλλά τον συνδικαλιστικό φορέα του οποίου ο εκλιπών υπήρξε Πρόεδρος και επίτιμος πρόεδρος.

Έσβησε το κερι
πίσω απ' τον
μπερντέ
στην Κύπρο

**ΠΕΘΑΝΕ Ο
ΑΝΔΡΕΑΣ
ΙΔΑΛΙΑΣ**

Ανταπόκριση από την ΚΥΠΡΟ
στην Σελίδα 3

Πέθανε ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΑΡΙΔΗΜΟΣ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΑΠΟ ΤΗΝ 1η ΣΕΛΙΔΑ)

Σταθμός στην καριέρα του η δημιουργία του θεάτρου «**Χαρούμενη Ακτή**» (1960) στην Πειραιϊκή, όπου κάθεται για τέσσερα συνεχόμενα καλοκαίρια και θριαμβεύει. Τον χειμώνα «στήνεται» στο θέατρο «**ΠΑΠΑ**» ενώ τον χειμώνα του 1961 δουλεύει στο **Θέατρο Βεργή**, όπου γνωρίζεται με τον **Κόντογλου**. Αυτός τον συμβουλεύει να χρησιμοποιήσει το Βυζαντινό στιλ στις φιγούρες και τα σκηνικά του, κάτι που ακολούθησε.

Το 1966 επαναλαμβάνει τον θρίαμβό του στο Θέατρο «**ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΙΑΣ**» στο Κερατσίνι όπου κάθεται μέχρι το καλοκαίρι του 1969.

Τελευταίο θέατρο στην καριέρα του ήταν στην **Πλάκα (1969)**, στο «**φανάρι του Διογένη**», όπου παίζει μέχρι το 1987, οπότε τον διώχνει ο ιδιοκτήτης για να το κάνει **...καφετέρια**, παρά τον χαρακτηρισμό του χώρου σαν «Θέατρο Σκιών από τον τότε υπουργό χωροταξίας Α. Τρίτση.

Το 1975 ταξίδεψε στην Αμερική δίνοντας πολλές παραστάσεις για την ομογένεια και όχι μόνο.

Η συμμετοχή του στον «Καραγκιόζη παρά λίγο Βεζίρη» που ανέβασε το **Θέατρο Τέχνης του Κάρολου Κουν**, ήταν άλλος ένας σταθμός στην καλλιτεχνική σταδιοδρομία του.

Διατέλεσε 2 φορές **Πρόεδρος του Πανελληνίου Σωματίου Θεάτρου Σκιών** (από 20/4/1960 μέχρι 26/4/1962 και από 29/3/1977 μέχρι 8/3/1979). Με απόφαση των συναδέλφων του κατείχε τον τίτλο του **ΕΠΙΤΙΜΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ**.

Ο θάνατός του δεν είναι μόνο πλήγμα για την οικογένεια των καραγκιοζοπαικτών, αλλά και του Ελληνικού πολιτισμού, τον οποίο υπηρέτησε πιστά και αφοσιωμένα.

Το Υπουργείο Πολιτισμού ύστερα από παραίτηση και του Προέδρου του σωματίου μας προς τον κο Πολυχρόνοπουλο, σαν ύστατο φόρο τιμής για τον μεγάλο καλλιτέχνη αποφάσισε η κηδεία του να γίνει με **Δημοσία Δαπάνη**.

Στις 4/4 το μεσημέρι, η σορός του μεταφέρθηκε στον Άγιο Κωνσταντίνο Πειραιά όπου ψάλλθηκε η νεκρώσιμος ακολουθία, ενώ η ταφή του έγινε στο Νεκροταφείο της Ανάστασης.

Στην κηδεία του Γ. Χαριδήμου παραβρέθηκαν αρκετοί συνάδελφοί του, σχεδόν σύσσωμο το Δ.Σ. του Σωματίου, και αρκετά μέλη, ενώ τον τελευταίο χαιρετισμό, πριν την ταφή

του έκανε ο παλιός του βοηθός, **Μιχάλης Χατζάκης**.

«...Το ξέραμε πως ήθελες να φύγεις, το οσμιζόμασταν από καιρό. Βιαζόσουνα να συναντήσεις τις παλιές σου γειτονιές, τα στέκια και τους φίλους που τα σάρωσε ο χρόνος». «...Κάθε απόγευμα η ψυχή σου, γινόταν ίσκιος βαρύς και τράβαγε στα περασμένα». «...Καλή σου ώρα εκεί που πιάς, καλό σου κατευόδιο και χαιρετίσματα στον μπάριμπα Χρήστο, στον Μόλλα στον Θεόφιλο και στην Ελλάδα της σκιάς και του ονείρου.».

Πώς τον γνώρισα Γράφει ο βοηθός του και σήμερα Καραγκιο- ζοπαικτής Σωτήρης Τάγκαλος

Πασαλιμάνι 1943. «Ερμής», Θέατρο Χριστού Χαριδήμου.

Άνοιγαν τα φώτα. Ο Κώστας έτοιμος στο ταμείο. Φώπιζαν οι μεγάλες ρεκλάμες που ξεχώριζαν από μακριά.

Τα παιδιά έπαιρναν τις θέσεις τους, ανεβασμένα δεξιά άλλα στο δέντρο κι άλλα στην πόρτα της εξόδου, στις χαραμάδες.

Το θέατρο μέσα στολισμένο με τις μεγάλες ρεκλάμες του Φώτη Ράμμου. «Ο Κατσαντώνης», «το πήδημα του Θανάτου» «η γέφυρα της Αλαμάνας». Αριστερά ένας πελώριος Φραγκενστάιν.

Τα καθημερινά παιδιά της γειτονιάς - πολλοί βοηθοί- τα ετοίμαζαν όλα. Ο πασατέμπος, στα σακουλάκια, τα καθίσματα στη σειρά. Μέσα στο πάλκο ο Γιωργάκης ο Ρωμανός να ζωγραφίζει ή να σκαλίζει φιγούρες, ενώ ο Γιώργος ο Σπιλής, ο Μυταράς, να καθαρίζει το Θέατρο.

Οι βοηθοί (ο Κώστας Νομικός - ο κουρέας-, ο Σταύρος ο τσα-

γκάρης, ο Αντρέας ο Μουράκλας, ο Τάκης, ο Μήτσος Παπαδημητρίου και άλλοι, να ετοιμάζουν τις φιγούρες για την παράσταση.

Στην πόρτα ο κυρ Αργύρης, (έξυπνος στην δουλειά του. Δεν του ξέφευγε εισιτήριο). Δίπλα του εγώ, παιδάκι 8 χρονών, περίμενα να λειώσει η ουρά στο ταμείο της πρώτης παράστασης, για να με αφήσει να δω λίγο το έργο

Τότε την μια παράσταση την έκανε ο μπαρμπα Χρήστος και την άλλη ο Γιώργος Χαριδήμος. Κάθε βράδυ νέο έργο, Κοσμοσυρροή. Τετάρτη πατριωτικό έργο.

Ένα καλοκαίρι, αυτό το όμορφο μανträκι πριν ακόμα ανοίξει και ανθίσουν οι καρδιές μας ήταν γκρεμισμένο, μαζί με τα όνειρα των παιδιών της ηλικίας μου.

1960, Ακτή Θεμιστοκλέους, δίπλα στη Σχολή Δοκίμων. «Χαρούμενη Ακτή». Εκεί πρωτομπήκα στην σκηνή, χάρη που μου έκανε ο πρώτος βοηθός του Χαριδήμου και φοβερός στην ζωντανή σκηνογραφία, ο Κώστας Νομικός, ενώ στην σκηνή τον βοήθαγε και ο Βαγγελάκης. Στο ταμείο η γυναίκα του Χαριδήμου, η Άννα.

Γνωρίστηκα έτσι καλύτερα με τον μάστορα, αγκάλιασα τον Καραγκιόζη και τον αγάπησα. Βίδωνα τις φιγούρες, τις έπαιζα μόνος μου στον αέρα, και σιγά σιγά, κάτω απ' το αυστηρό βλέμμα του Χαριδήμου, τις κράτησα και στο

πανί. Κάποια στιγμή ο Βαγγελάκης πήγε στρατιώτης και τη θέση του πήρε ο Μήτσος ο Παπαδημητρίου.

Ύστερα ήρθε το Θέατρο «Χρυσοστομίδα (1966), στο Κερατσίνι. Οι επιτυχίες μου θύμιζαν το Πασαλιμάνι.

Το 1969 στην Πλάκα, αγαπήθηκε από τον Αθηναϊκό λαό, όπως και απ' τον Πειραιϊκό.

Θυμάμαι τις ατέλειωτες συζητήσεις μου μαζί του, τις συμβουλές, τα ιστορήματά του.

Μου έμαθε πολλά στα 15 χρόνια που ήμασταν μαζί.

Θα τον θυμάμαι πάντα.

Έσβησε το κεριά πίσω απ' τον μπερντέ στην Κύπρο

Ανταπόκριση από την Κύπρο του ΓΙΩΡΓΟΥ ΙΔΑΛΙΑ

Στις 26 Μάρτη έσβησε στην πολύπαθη Κύπρο το φως πίσω από το πανί της σκηνης του Καραγκιούζη. Μαζί και η ζωή του τελευταίου Κύπριου παραδοσιακού καραγκιοζοπαίκτη, Ανδρέα Ιδαλία.

Ο 79χρονος Καραγκιοζοπαίκτης, από το Δάλι, πραγματικά όργωνε την Κύπρο για μισό περίπου αιώνα, με το ποδήλατό του για να παίζει καραγκιούζη στην παραμικρή της γωνιά.

Ο ΙΔΑΛΙΑΣ που γεννήθηκε στα 1917 άρχισε να παίζει Καραγκιούζη στα 13 του χρόνια, τέχνη που την έμαθε από τον Γαμβρό του που του δίδαξε όλα τα τεχνάσματα και τις ιστορίες.

Γρήγορα ξεπέρασε τα όρια της Κύπρου. Ταξίδεψε στην Ευρώπη, στην Αυστραλία και τις Η.Π.Α. παίζοντας καραγκιούζη στους απόδημους.

Τον Φλεβάρη του 1987 είχε πάρει μέρος στην εκπομπή «τα κολλητήρια», της Ελληνικής τηλεόρασης, (ΕΤ-2) όπου γνωρίστηκε με τους περισσότερους Έλληνες καραγκιοζοπαίκτης. Στην εκπομπή αυτή συμμετείχε με τον γιο του Γιώργο, άξιο συνεχιστή της τέχνης που έμαθε από τον πατέρα του.

Η Κηδεία του έγινε στις 27/3/96 στην εκκλησία του Αγίου Γεωργίου στην Αγλατζιά, παρουσία αρκετών προσωπικοτήτων της πολιτικής, πολιτιστικής και συνδικαλιστικής ζωής της Κύπρου, όπως των τέως προέδρων της Κυπρια-

κής Δημοκρατίας Κυπριανού και Βασιλείου, αρκετών βουλευτών, δημάρχων, αντιπροσωπίας του Σωματείου Κυπρίων Ηθοποιών και της Μορφωτικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Παιδείας. Τον επικήδειο εκφώνησε ο μεγαλύτερος γιος του εκλιπόντος Γιώργος Ιδαλίας, μετά την ομιλία του Δημάρχου.

Ο Γιώργος Ιδαλίας, είναι σχεδόν ο μόνος επαγγελματίας καραγκιοζοπαίκτης της Κύπρου. (σ.σ. με τον οποίο το σωματείο μας έχει τακτική επικοινωνία).

Το Πανελλήνιο Σωματείο Θεάτρου Σκιών εκφράζοντας τη βαθιά του λύπη για τον χαμό του μεγάλου καραγκιοζοπαίκτη της Κύπρου, στέλνει στην σύζυγο του Ανδρέα Ιδαλία Αναστασία, στα παιδιά του και σ' όλη την οικογένεια του εκλιπόντος τα θερμά του συλλυπητήρια.

Στο υπόγειο της οδού Αδριανού

Του Γιάννη Νταγιάκου

Ήμουν 14 χρονών όταν πρωτοπήκα στο υπόγειο της οδού Αδριανού.
Ο χώρος έμοιαζε παραμυθένιος για μένα, αλλά - φαντάζομαι - και για όποιο άλλο παιδί αγαπούσε τον Καραγκιούζη.

Δερμάτινες φιγούρες παντού κρεμασμένες, ένας πάγκος όπου κατασκευάζονταν οι σούστες, δέρματα κάτω στο πάτωμα, τζάμια, κοπίδια, μολύβια πάνω στο μικρό γραφειάκι. Και φυσικά διάφορα παλιά αντικείμενα προς πώληση: Γραμμόφωνα, δίσκοι γραμμόφωνου, λατέρνες, κουμπούρια, ό,τι μπορείς να φανταστείς.

Αυτός ο παραμυθένιος χώρος, ήταν ζωντανός μέχρι τις 21 Δεκέμβρη του 95. Μετά έκλεισε και δεν ξέρω τι θα απογίνει αν ανοίξει ξανά. Γιατί ο κυρ Κώστας ο Σοκαράς, ο άνθρωπος που δούλευε εκεί και τούδινε ζωή πέθανε. Χωρίς να το περιμένουν ούτε οι δικοί του, ούτε οι φίλοι του.

Παρά τα 83 χρόνια του, στεκόταν πάρα πολύ καλά. Εγώ, από τότε που τον γνώριζα (70 ετών) ήταν ίδιος.

«Όταν σε βλέπω νομίζω ότι ο χρόνος έχει κολλήσει», του έλεγα.

Ο κυρ Κώστας, εκεί, κρατούσε ζωντανό τον Καραγκιούζη. Έξυνε και σκάλιζε δερμάτινες φιγούρες, έφτιαχνε σούστες. Όλα τα μυστικά για το δέρμα μου τα έδειξε με μεγάλη άνεση. Του άρεσε πως ήθελα να γίνω Καραγκιοζοπαίκτης.

Περνούσα ώρες και μέρες εκεί κάτω, με τον ηλικιωμένο φίλο μου. Έμαθα πολλά ακόμη και την τέχνη του έμπορα, του παλιατζή. Εκεί γνώρισα πολλούς καραγκιοζοπαίκτης, που μερικοί έχουν φύγει και αυτοί πια.

Ο κυρ Κώστας είχε δημιουργήσει ένα στέκι του Καραγκιούζη. Πουλούσε φιγούρες σε όλο τον κόσμο. Δεκάδες έδινε στο εξωτερικό. Πάντα γελαστός και πρόσχαρος, όπως τον θυμάμαι να δουλεύει ή να διαπραγματεύεται αγορές και πωλήσεις παλαιών πραγμάτων, ή να επισκευάζει λατέρνες και γραμμόφωνα.

«Τον συμπαθώ πολύ τον Κώστα», μου είπε κάποτε ο Μίμης Μόλλας, «είναι πολύ ευφυής και ευχάριστος άνθρωπος».

Εδώ και τέσσερις μήνες τώρα, ο κυρ Κώστας κοιμάται στο 3ο νεκροταφείο, συντροφιά με ένα δερμάτινο Καραγκιούζη. Μαζί με την αγάπη μου, του στέλνω και ένα μεγάλο ευχαριστώ για όλα όσα μου έμαθε στο υπόγειο της οδού Αδριανού.

ΚΟΥΡΑΓΙΟ ΟΡΕΣΤΗ

Για τον θάνατο της συντρόφισσας της ζωής του συναδέλφου μας ΟΡΕΣΤΗ ΒΑΚΑΛΟΓΛΟΥ, το Δ.Σ. του Σωματείου μας έστειλε τηλεγράφημα με τα συλλυπητήρια όλων των συναδέλφων του.

ΤΑ ΝΕΑ ΤΩ ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗ

ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

του караγκιοζοπαίκτη

Στις 16 Μάρτη, μια βδομάδα μετά την καθιερωμένη Διεθνή μέρα της Γυναίκας (8 Μάρτη), το σωματείο μας τίμησε τις γυναίκες των караγκιοζοπαίκτων.

Στο κατάμεστο κεντράκι «ΚΑΦΕΝΕΙΟΝ Ο ΜΠΕΡΝΤΕΣ» πολλά από τα μέλη μας караγκιοζοπαίκτης, και λίγες, δυστυχώς, γυναίκες, φάγαμε ήπιαμε, διασκεδάσαμε και θυμηθήκαμε τις πιο όμορφες, αλλά και τις πιο άσκημες μέρες που περάσαμε με τις συντροφισσες της ζωής μας, με άξονα το επάγγελμά μας.

Οι γυναίκα του караγκιοζοπαίκτη, τιμήθηκε με την ειδική τιμητική διάκριση, «για τα δύσκολα χρόνια της παράγκας», ενώ ο πρόεδρος του Σωματείου τόνισε:

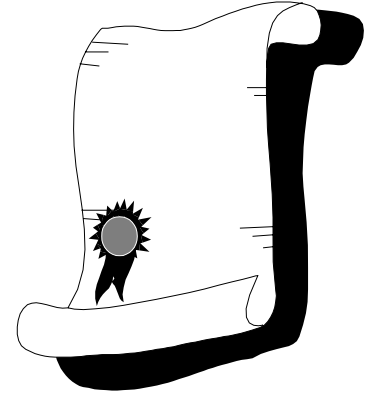
... «Τιμούμε τη γυναίκα του Караγκιοζοπαίκτη που αποδέχτηκε για σύζυγο έναν άνθρωπο που εξ αιτίας της δουλειάς του, χανόταν από την Δευτέρα του Πάσχα για την καλοκαιρινή του περιοδεία και ξαναγύριζε στο σπίτι με τις πρώτες βροχές του Σεπτεμβρη και πάλι αναγκαζόταν να ξαναφύγει τον Οκτώβρη - Νοέμβρη για την χειμωνιάτικη περιοδεία του, για να ξανασμίξει με την γυναίκα του την μεγάλη βδομάδα, βδομάδα των παθών βλέπετε και δεν μπορούσαν να γίνουν παραστάσεις».

«Κι όλα αυτά, αν δεν τον ακολουθούσε σε όλη αυτή την κουραστική περιοδεία, να τον βοηθάει στην δουλειά του να κουβαλάνε μαζί τις βαλίτσες από τρένο σε γάιδαρο, από λεωφορείο σε τρίκυ-

κλο, να κάνει την ταμιά, και να φροντίζει να υπάρχει και το τσουκάλ».

«Την γυναίκα του караγκιοζοπαίκτη που γεύτηκε την δόξα του συζύγου της όταν η τέχνη μεσουρανούσε, αλλά και την πείνα και την δυστυχία, όταν ο Κινηματογράφος εξοστράκιζε τους φτωχονούς μπερντέδες, και η πολυκατοικία έπαιρνε την θέση από τα κλασσικά μαντράκια με τον κισσό και το αγιόκλημα, εξ ου και το ρηθέν από τον Καραγκιόζη «*Καλές οι δάφνες μωρέ παιδάκι μου αλλά να ήταν και μέσα σε ένα πιάτο φακή...*».

«Αλλά και η σημερινή γυναίκα του караγκιοζοπαίκτη, παρά τις ευκολίες που υπάρχουν σήμερα και την καλύτερευση των συνθηκών εργασίας, πάλι ηρωικά στέκεται δίπλα του και τον βοηθάει, ενεχόμενη την ατσαλιά στο σπίτι από τα αποξύσματα από το δέρμα ή τα κομματάκια από το χαρτόνι όταν ο Καραγκιοζοπαίκτης φτιάχνει τις φιγούρες του, αλλά και με την ουσιαστική βοήθεια στην δουλειά, σαν βοηθός караγκιοζοπαίκτη, μια και οι βοηθοί κι αυτού είναι δυσεύρετοι».

Οι σύζυγοι των караγκιοζοπαίκτων που δεν παραβρέθηκαν στην γιορτή, μπορούν να παραλάβουν τα διπλώματά τους τις ημέρες και τις ώρες που τα γραφεία μας είναι ανοιχτά ή να επικοινωνήσουν με τον ΙΑΣΩΝΑ ΜΕΛΙΣΣΗΝΟ στο τηλ: 98.32.135

Γενική συνέλευση

Τακτική γενική Συνέλευση του Σωματείου θα γίνει το **Σάββατο 4 Μάη 1996** και ώρα 9.30 π.μ στα γραφεία μας.

Θέματα:

1. Απολογισμός δράσης της προηγούμενης περιόδου
2. Έκθεση Ελεγκτικής επιτροπής από Οκτώβρη 1994 μέχρι Οκτώβρη 1995

Ο Καραγκιόζης σε «ΤΗΛΕΚΑΡΤΑ»

Μετά από ενέργειες του Σωματείου ο Ο.Τ.Ε. έκανε δεκτό το αίτημά μας για να εντάξει σε τηλεκάρτα σχέδιο με φιγούρες του Καραγκιόζη. Μέχρι **τέλος Μαΐου** όσοι ενδιαφέρονται να είναι το σχέδιό τους στην «τηλεκάρτα, μπορούν να φιλοτεχνήσουν έγχρωμη μακέτα ύψους σχεδίου 22cm και πλάτους 34cm για το σκοπό αυτό. Επικοινωνήστε με τον Πρόεδρο ☎ 40.07.125 &

ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ 2

ΕΚΘΕΣΕΙΣ

Εκθεση με τις φιγούρες του ΓΙΑΝΝΗ ΣΚΑΡΙΜΠΙΑ οργανώθηκε στο Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Αθηναίων από τον Σύλλογο φίλων του Γιάννη Σκαρίμπα.

Θα διαρκέσει μέχρι τις 30/4. Αρκετά από τα εκθέματα έχουν φιλοξενηθεί στις εκθέσεις που έχει οργανώσει το Σωματείο μας στο Κερατσίνι και στην Ν. Ιωνία.

ΑΚΟΜΑ ΠΑΙΖΟΥΝ

Η χειμερινή σεζόν τελειώνει την Κυριακή των Βαίων.

Παρ' όλα αυτά μερικοί συνάδελφοι επιμένουν μέχρι τέλος Μαΐου τουλάχιστον. Είναι:

- Ο Καραγκιόζης του Σπυρόπουλου.
- Οι Παραδοσιακές παραστάσεις του Κυριάκου Δεσύλλα.
- Καραγκιόζης από τους αδελφούς Αθανασίου.

ΕΚΘΕΣΗ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ

Το Πανελλήνιο Σωματείο Θεάτρου Σκιών, γιορτάζοντας τα 70 του χρόνια, οργανώνει έκθεση φιγούρας, σκηνικών και ρεκλάμας θεάτρου Σκιών σε συνεργασία με τον Ιωνικό Σύνδεσμο στην Νέα Ιωνία από 6 - 19 Νοέμβρη.

Τα εγκαίνια έγιναν την Δευτέρα 6 Νοέμβρη με μεγάλη επιτυχία.

Περιλάμβανε φιγούρες σκηνικά και ρεκλάμες από όλο το φάσμα των καραγκιοζοπαικτών, ζωγράφων του Καραγκιόζη με ιστορικές φιγούρες πάνω από 100 χρόνων, αλλά και του σήμερα.

Ακόμη εκτέθηκαν σε ειδικό ταμπλό, εργαλεία από το πρόσφατο απόκτημα - δωρεά του αείμνηστου Θέμη Καραμπάλη προερχόμενο από δυο γενιές καραγκιοζοπαικτών, του Κώστα Καραμπάλη, και του Θέμη Καραμπάλη αλλά και από το πλούσιο αρχείο του φιγούρων και πινάκων του Σωματείου. Άλο ειδικό ταμπλό, περιλάμβανε φιγούρες φιλοτεχνημένες από τον μεγάλο λογοτέχνη, πεζογράφο και ιστορικό Γιάννη Σκαρίμπα, προσφορά του «Συλλόγου φίλων Γιάννη Σκαρίμπα».

Αλφαβητικά τα εκθέματα περιλάμβαναν έργα των:

Αβραμ, Αγαπητού - Ζεστού, Αθηναίου, Ακριτίδου, Αλιμπέρτη, Ασπιώτη, Βάγγου, Βίκα, Ιδαλία, Καπετανίδη, Καραμπάλη Κ., Καραμπάλη Σπ, Κυριαζόπουλου, Κωστιδάκη, Λιάκου,

Μαμάη, Μάνου, Μπαλούρδου Αυγ., Μπαλούρδου Ι., Πλέσσα Φ., Πολυκάρπου Ιωσ., Σπαθάρη, Φρέρη, Χαρίδημου, Χατζή, Ψαριανού,

Για τους φιλοτελιστές, στις 7 Νοέμβρη 6-9 μ.μ. έγινε η σφράγιση με αναμνηστική σφραγίδα πρώτης κυκλοφορίας με θέμα τα 70 χρόνια από την ίδρυσή του Σωματείου

Η έκθεση είχε τόσο μεγάλη επιτυχία, που σιωπηρά παρατάθηκε η λειτουργία της άλλες τρεις μέρες. Παρελάσανε σχεδόν όλα τα σχολεία της Ν. Ιωνίας, αλλά και πολλά από τις άλλες περιοχές της Αττικής.

ΧΑΠΕΝΙΝΓΚ

από τον Γιάνναρο

Από τον Γιάνναρο είχαμε εκπλήξεις και στις δύο εκδηλώσεις του Σωματείου. Και στις δύο η αναφορά ήταν η γυναίκα.

Στα εγκαίνια της έκθεσης έπαιξε ένα διάλογο αναφορικά με το από πού προήλθε ο άνθρωπος.

Στην εκδήλωση για την γυναίκα έπαιξε «Το φονικό εργαλείο».

Να σαι καλά πάντα Γιάνναρε.

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗ 3

Ο Σταύρος Μπένος Υπουργός Πολιτισμού

Στην νέα κυβέρνηση του Κώστα Σημίτη, Υπουργός Πολιτισμού ανέλαβε ο μέχρι πριν Υφυπουργός Σταύρος Μπένος.

Του ευχόμαστε καλή επιτυχία, και να μην ξεχάσει τις δεσμεύσεις του προηγούμενου υπουργού:

1. Τιμητική σύνταξη στους καραγκιοζοπαίκτες.

2. Ίδρυση Εθνικής Σκηνης Θεάτρου Σκιών.

Το Σωματείο μας έχει ζητήσει ραντεβού από τον νέο Υπουργό, αλλά μέχρι σήμερα δεν έχει επιτευχθεί.

Εκδήλωση για τον Χαρίδημο

Στην Γενική Συνέλευση του Σωματείου, το Σάββατο 4 Μάη, θα γίνει συζήτηση με θέμα: Ο καλλιτέχνης Γιώργος Χαρίδημος. Μετά την ολοκλήρωσή της συνέλευσης, το Σώμα, θα αναχωρήσει για την Πλάκα, όπου στο φανάρι του Διογένη θα γίνει κατάθεση στεφανιού, και θα ακουστεί η φωνή του από την παρέμβασή του στο Α' Πανελλήνιο συνέδριο για τον Καραγκιόζη που έγινε τον Απρίλη του 1987 στο Πνευματικό κέντρο του δήμου Αθηναίων, και θα παιχτεί απόσπασμα από παράσταση του Χαρίδημου.

Τα τραγούδια του Καραγκιόζη

Μετά την εξάντληση του δίσκου και της κασέτας με τα «τραγούδια του Καραγκιόζη» με τους αείμνηστους Σπύρο και Θέμη Καράμπαλη, η εταιρία **BMG** έβγαλε και CD που σημαίνει πιστότερη και ποιοτικότερη απόδοση το CD έχει τον αριθμό **RCA 70199**

Αυτό το χρήσιμο εργαλείο, δεν πρέπει να λείπει από κανένα καραγκιοζοπαίκτη.

Πωλείται στα κεντρικά δισκοπωλεία.